Sswjatkowniczka.

Jap. skutki 2, 1—13.

A jako tón dzeń tych ßwjatkow dopjelnjeny běsche, běchu woni wschitzy w jenej myßli hromadze. A sta ßo nahle schumjenje s njebjeß, jako mózneho wětra, a napjelni tón zyły dom, w kotrymž ßedzichu. A jasyki běchu nad nimi rosdzělene k wohladanju, jako bychu wohenjowe byle. A wón ßynu ßo na kóždeho bjes nimi; a buchu wschitzy polni ßwjateho Ducha a poczachu rěczecź s druhimi jasykami, kaž jim tón Duch da wurěczecź. Pschebywachu pak Zidzi w Jerusalemje, czi běchu bohabojasni mužojo se wscheho luda, kiž pod njebjom je. A hdyž ßo tón hłóß sta, sendze ßo ta shromadzisna a směscha ßo; dokelž kóždy ßłyschesche, so s jeho rěczu rěczachu. Woni pak wschitzy buchu satorhnjeni, dziwachu ßo a dzachu bjes ßobu: Njeßu, hlaj, czi wschitzy, kiž rěcza, Galilejßzy? Kaha dha, so my jich ßłyschimy kóždy po ßwojej rěczi, w kotrejž narodzeni ßmy? Partßzy a Medißzy a Elamitißzy a kiž my bydlimy w Mesopotamskej, Zidowskej a Kappadoziskej, Pontiskej a Asiskej, Frigiskej a Pamfiliskej, Egiptowskej a na stronach Libiskeje, pschi Kirenskej, a kotsiž my ßmy zusomnizy s Roma, Zidzi a kiž ßmy k zidowskej wěrje pschistupili, Kretißzy a Arabißzy; my jich ßłyschimy, so s naschimi jasykami rěcza te wulke dziwy Boże. Woni pak wschitzy buchu satorhnjeni a njewjedzichu, na czim ßu, a dzachu jedyn k druhemu: Schto sechze s teho byćź? Drusy pak ßo jim ßmějachu a dzachu: Woni ßu ßo w ßłódkim winje wopili. Hamjeń.

Hdyž ßmy swuczeni, hody pod jědlinku ßwjeczicź a jejnym cźěmne symske mozy rosßwětlazym ßwěczkam wobßwědczicź dacź, so „to wěczne ßwětło skhadza tam,